

1891 medførte saaledes, at Butikkerne paa den Dag kunde holdes aabne efter Kl. 4, medens de skulde holdes lukkede paa den Søndag, der gik nærmest forud for Juleaften. Som ærede Medlemmer vide, have nu flere Foreninger, Manufakturhandlerforeningen, Urtekræmmerforeningen og flere, indgivet en Adresse saavel til Regeringen som til Rigsdagen om, at dette Forhold maa blive forandret for dette Aars Vedkommende. Det, som de paagældende Foreninger lægge Vægt paa, er, at Søndagen før Juleaftensdag, den 17de December, maa blive undtagen fra Regelen, saa at de handlende kunne holde deres Butikker aabne efter Kl. 4. Det Tilfælde, som saaledes kommer til at foreligge i Aar, forelaa allerede i 1893. Den Gang gjorde man ikke noget, og jeg vil for mit eget Vedkommende sige, at jeg synes heller ikke, at der er Grund til at sætte Lovgivningsmagten i Bevægelse for at foretage en Forandring i dette Forhold. Derimod synes der mig at være god Grund til efter den Anledning, der nu er given, at gøre en Forandring med Hensyn til Juleaftensdag. Det er ganske stemmende med den almindelige Opfattelse, ogsaa blandt de handlende selv, at det vilde være heldigt, om Juleaften kunde blive Helligdag til Dels, saaledes at Butikkerne kunde blive lukkede tidlig om Aftenen, saa at de mange Mennesker, der ere beskæftigede ved Handelen, det være sig Principaler eller Medhjælpere, kunne være fri Juleaften og være i deres Familierekreds, og det er det, jeg mener, man nu maa gaa til. Det Forslag, jeg skal fremsætte, gaar da ud paa, at de Bestemmelser, der indeholdes i Lov af 1ste April 1891 § 1, 1ste, 2det og 4de Punktum, skulle være anvendelige paa den 24de December, dog saaledes, at de først skulle faa Anvendelse fra Kl. 6 om Eftermiddagen. Deraf følger altsaa, at Butikkerne kunne holdes aabne indtil Kl. 6, hvis Juleaften er en Hverdag, og indtil Kl. 9 Morgen og atter fra 4—6 Eftermiddag, hvis det er en Søndag. Denne Bestemmelse faar ogsaa Anvendelse paa Fabrikker, men der faar den ikke megen Indflydelse, da Fabrikkerne i Reglen lukkes Kl. 6. Naar man gør denne Forandring med Hensyn til Juleaftensdag, er det rimeligt, at man tillige gør den Forandring, at den Søndag nærmest Jul, paa hvilken i Henhold til Lov af 1891 Butikkerne kunne holdes aabne efter Kl. 4 Eftermiddag, bliver en Søndag før Juleaftensdag, altsaa i indeværende Aar den 17de December. Jeg tror, at denne Ændring i

Loven af 1891 vil være vel set fra alle Sider, naar den bliver gennemført, og jeg skal derfor anbefale Tinget at slutte sig dertil. Imidlertid maa jeg tilføje, at hvis denne Forandring skal faa Anvendelse i indeværende Aar, gælder det om, at Loven kan træde i Kraft før den 17de December, og Behandlingen af dette Lovforslag har saaledes Hast. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme.

Det næste Lovforslag, jeg skal fremsætte, er Forslag til Lov om Vederlag for Kontorudgifter til forskellige Retsbetjente embeder. Det er det sædvanlige, aarlig tilbagevendende Lovforslag, hvorefter det Kontorholdsvederlag, der er tillagt Retsbetjentene, i Henhold til Lov af 26de Marts 1870, underkastes Revision hvert 5te Aar. Lovforslaget er affattet ganske efter de samme Regler som de tidligere Lovforslag af denne Art, og jeg har intet særligt at bemærke ved Fremlæggelsen, men kan henvise til de udførlige Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget.

Jeg fremsætter endelig Forslag til Lov om Forening af Fanø Birks Jurisdiktion med Esbjerg Købstads og Skads Herreds Jurisdiktion. I Loven af 19de Marts 1898 bestemmes det, at naar Fanø Birk maatte blive ledigt, skulde det forenes med Retsbetjentembedet for Esbjerg og Skads Herred i Henhold til Bestemmelser, som derom ville blive at fastsætte ved særlig Lov. Denne Sags Forhistorie skal jeg ikke komme nærmere ind paa, den vil sikkert være i saa frisk Minde, at jeg ganske kan slaa en Streg derover. Det er en Selvfølge, at den Forandring, der sker ved, at Fanø Birk ophæves som selvstændig Jurisdiktion, vil i høj Grad paavirke den Stilling, som Beboerne paa Fanø have. Det vil ogsaa vides, at de have andraget om at maatte beholde deres særlige Birk, idet de have fremhævet de store Ulemper, der vilde følge af, at Fanø Birk ophørte at være en selvstændig Jurisdiktion. Man har i dette Forslag søgt at inødekomme disse Ønsker, eller med andre Ord, man har søgt at reducere i nogen Grad de Ulemper, som den omtalte Forandring ellers vilde medføre. Der har ikke kunnet være Tale om at indføre en Bestemmelse i Forslaget om, at der paa Fanø fremdeles skulde holdes ordinær Ret. Det er en Ordning, der ikke ret vel kunde tænkes, da den ordinære Ret saaledes blev delt og særlig ikke, naar det skulde ske paa den Maade, at man paa Fanø kun holdt Ret hver fjortende Dag, og mere kunde der jo ikke være Tale om, da Retsbetjenten i Esbjerg ikke hver ot-